

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 6 frt — kr.
 Félévre . . . 3 „ — „
 Negyedévre . . . 1 „ 50 „
 Egy hónapra . . . — „ 50 „
 Egyes szám ára 5 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.
 (Nádas-féle ház)
 hová az előfizetések és a lap
 szétküldésére vonatkozó felszó-
 lalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

(PÉCSI HIRLAP.)

Megjelenik hetenként háromszor: **kedden, csütörtökön és szombaton.**

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.

hová a lap szellemi részét
 illető minden közlemény inté-
 zendő.

Kéziratok vissza nem adatnak

Hirdetések

a kiadóhivatalban vétetnek fő

Egyes számok kaphatók:
 Weidinger N. utóda Domján I., Valentin K. fia (Széchenyi-tér), Hochrein József és fiai (Széchenyi-tér), Köszl János (fő-tér), Böhm Manó (fő-utca) papir- és könyvkereskedéseiben.

A sir hatalma.

Pécs, április hó 11.

Csodálatos megnyilatkozása a lángelméknek, hogy ragyogásuk nincs a nyomorult földi léthez bilincselve, sőt fényök erőteljesebben sugárzik szerte a mindenségben akkor, midőn a mulandó porhüvelyt levette elköltöznek a törpe halandók milliói köréből, kik bámulva győződnek meg róla, hogy a dicső eszméket, a nagy alkotásokat nem lehet eltemetni a koporsóval, sőt épen ellenkezőleg az elköltözött lángszellem élő, erőteljes hatalommá varázsolja az enyészet jelképét, a koporsót.

Ez a varázshatalom sugárzott a magyar nemzet felé Kossuth Lajos koporsójából s mivel csodákat a bámuló világ szemeláltára. Ez a koporsó egy csapással meghódította az egész nemzetet, eltüntette a pártoskodás szellemét s a ravatal körül egyesítette mély gyászba borítva mindazt, mi e hazában magyar; itt testvéri ölekezésben találkozott a nemzetet alkotó minden igaz honfi rang, osztály és valláskülönbség nélkül.

S a mit száz és százezrek nem akartak elhinni az élőnek, bármily lángszavakkal, bármily kérlelhetlen logikával hirdette a távolból, arról meggyőződhetek a gyászos ravatalnál: hogy Magyarország nem állam, nem ura és intézője saját sorsának, mert ehhez hiányzanak mindazon lényeges kellékek és feltételek, melyek egy népet önálló államszervezetté minősíteni képesek.

Ott volt a kegyelet és elismerés nagy ünnepe az egész ország, osztozott abban az egész nemzet, csak az állam vonta ki magát ridegen a kegyelet és elismerés minden nyilvánítása elől: kell-e ennél fényesebb igazolása annak a tételnek, hogy Magyarországon a nép, a nemzet nem képezi az államot, mely a nemzettől idegen, mert idegen hatalmi érdekek pórázán függ s hazug önállósága csak addig terjed, míg annak az idegen hatalmi érdekek szolgálatában áldozza fel vérét és vagyonát, de még a nemzet nagyjai iránti elismerésének sem adhat önállóan, másoktól függetlenül egy szabad államhoz méltó kifejezést. Idegen állam uralkodója, szabad nemzetek képvise-

lete, kiknek a megdicsőült csak vendégek volt, lélekemelő módon rótták le elismerésük adóját iránta, míg az ugynevezett magyar állam, mely a legkisebb nemzeti követelmény kivására is képtelen, melynek állami jelvényét, a háromszínű lobogót az utolsó hadnagyocska is büntetlenül gyalázzhatja meg, egyszerre hatalmassá lett saját alantasaival szemben, midőn rendeletekkel árasztotta el őket, melyekben mindenek nagy lelki épülésére meg volt magyarázva, hogy a magyar nemzetnek halottja van, de a magyar államnak nincs s ezért midőn a magyar nemzet gyászol, akkor a magyar államnak nem szabad gyászolni; kettéhasították a szegény állami alkalmazottakat s kegyesen megengedték, hogy bennök az ember gyászolhat, de az államhivatalnoknak erről nem szabad tudomást vennie.

Mit szóljunk aztán a hadsereg kötelékében szolgáló magyar állampolgárokról? Ezeknek még gondolatait is kaszárnyafogságba vetették a nemzeti gyász nagy napjaiban: az osztrák-magyar monarchiában az egyedüli államhatalmat képező hadsereg vitéz intézői a nagy nemzeti hős koporsójától való féltőkben megfélekedtek arról, hogy már nem pénzért fogadott zsoldos csapatok felett rendelkeznek, hanem a haza védelmére a nemzet törvényhozása által megszabott szolgálatot teljesítő állampolgárok vezényletével vannak megbízva, kik azért, hogy az egyenruhát rájuk kényszerítették, nem lettek a nemzet testéből kiszakítva, tehát ha nem is mint a dicső osztrák-magyar hadsereg tagjainak, de mint a magyar haza polgárainak joguk van a nemzettel érezni. — Ezt akarták megakadályozni s hogy katonák még polgári ruhában se róhassa le kegyeleme adóját, a temetés napján az összes katonaságot, legénységet úgy mint a tisztikart a kaszárnyákba internálták.

S a mi m. kir. honvédségünk is híven követte a közös hadseregtől kapott parancsot bebizonyítva ezzel is, hogy mekkorát csalódott a nemzet, midőn a honvédséget 1868-ban megteremtette, s azóta költséget nem kimélve fejlesztette azon reményben, hogy ez lesz magva a magyar nemzeti hadseregnek. Honvédségünk fejlődött, de be-

is lett osztva a közös hadseregbe s a magyar állam világ csúfjára marad továbbra is olyan állam, mely egy száz katonára felett sem rendelkezik.

De az eszmék előbb-utóbb győzedelmeskednie kell, megéri az előbb-utóbb, hasztalan tiltják el egyenruhát viselő honfitársainkat a varázshatalmu sir látogatásától, épen azért bizunk ügyünk diadalában, mert látjuk, hogy mennyire félnek attól elleneseink.

Hozzászólás a megyei jegyzők megválasztásához.

Tudvalevő dolog, hogy Jagics mohácsi ügyvéd úr, megyei bizottsági tag a hétfői megyei közgyűlésen oly értelmű ellenindítványt tett, mely szerint a tárgysorozat 4. és 5. pontjába felvett megyei főjegyzői állásnak választás utján való betöltése, úgy a 4. pont alatt kitűzött választás folytán esetleg megüresedő állások betöltése halasztassék el a jövő negyedévi közgyűlésig. — Ebből hosszantartó vita támadt, úgy hogy a tárgysorozatba felvett többi ügy tárgyalására vajmi kevés idő jutott. Helyesen érvelt az alispán úr, helyesen Szieberth Nándor bizottsági tag úr.

Vita tárgyát képezte ugyanis egy törvény erre vonatkozó szakaszának miként leendő értelmezése. — Mindnyájan tudjuk, hogy a törvény egyes rendelkezéseinek mikénti értelmezésére a szakminiszter az illetékes fórum, ki ha az ily konkrét esetben elvi megállapodásra jutott, elvi jelentőségű határozatot hozott, fölöslegesnek és idővesztőnek tartom, ha más irányu, bár indokolt felfogásnak tért nyitunk. Igénytelenségem is közbeszólt és emlékeztetébe hozni igyekeztem a két megyei aljegyző urnak, hogy a belügyminiszter ur már 1891-ben elvi jelentőségű határozatot hozott e kérdésben.

Mivel azonban több tekintélyes megyei bizottsági tag felkért engem, ezen határozatnak közlése iránt, ime az alábbiakban idézem a belügyminiszter urnak 1891. évben 37781. sz. alatt kelt határozatát: „H.-vármegye közönségének. A f. évi május hó 2-án és 3-ik napján lefolyt rendes közgyűlésen megtartott tisztviselő-választások ellen gróf K. István és társai törvényhatósági bizottsági tagok által beadott felebbezés folytán, a választási eljárást megvizsgálván, a felebbezésben foglalt kérelem elutasítása mellett, az összes választásokat továbbra is érvényben tartandóknak találtam. Nem fogadhattam ugyanis el a

A „Pécsi Figyelő“ tárczája.**Csók-próba.**

Szép ajkad oly parányi,
 Mig rátapad szemem,
 Egy csók se férne rá tán,
 Azon töprenkedem.

De ahogy nézem, nézem,
 Ajkam vágytól eped,
 És úgy szeretnék tenni
 Egy kis próbát veled.

Oh, engedd lányka, s meglásd:
 Ezeremester vagyok,
 Ajkadra, bár parányi,
 Ezer csókot adok!

Vallomások.

Ha nem hinnél tán ajkaimnak
 Te édes, szép leányka,
 Melyek önkéntelenül nyílnak
 Előtted vallomásra,

Oh, nézz szemembe hosszan, mélyen,
 A szem a lélek tükré, —
 Megláthatod szemem tüzeiben:
 Te vagy lelkemnek üdve.

Vagy tedd kezeckéd hő szivemre
 S oh, jól tudom, megérzed,
 Hogy mint dobogja egyre-egyre:
 Élek-halok térted!

Luby Sándor.

A regény vége.

— ÉLETKÉP. —

Személyek:

Bárczy Géza, joggyakornok.
 Bánhid Ferkó.
 Torkos Ákos.
 Pinczér.

Szin: egy vendégfogadó külön szobája. Jobbról egy ajtó; közepén egy asztal, mellette bal felől Bárczy Géza, szemben Torkos Ákos. Bárczy mögött a cigánybanda halkán huz egy lassu magyar nótát. Az asztalon üres palaczkok.)

I. jelenet.

Bárczy Géza: Abból a Szegszárdiból hoznál még, pinczér! Megöli a bánat az embert, ha nem iszik.

Pinczér: Jön! (néhány üres üveget vesz fel s kiviszi.)

Torkos Ákos: Elég lesz pajtás! Itt van már az ideje, hogy haza térjünk. Szegény anyád, tudom ugyis aggódik miattad. S terád meg rád fér már a pihenés!

Bárczy Géza: A pihenés! . . Van az én számomra pihenés! Most pihenek én, mikor iszom; ha józan vagyok, ugyis csak szenvedek!
 (Pinczér boros üvegeket rak az asztalra.)

2. jelenet.

(Bánhid Ferkó jó, pinczér el.)

Bánhid Ferkó: Szervusztok gyerekek! Hát ti hol veszitek magatokat itt! Melyitek van ugy elkéservedve?

Bárczy Géza: Sohse kérdezd pajtás, hanem

ülj le. Mit untassalak az én bajommal; elég az énekem.

Bánhid Ferkó: Még mindig bolondulsz utána! Ugyan édes pajtás, verd ki az eszedből annak a leánynak az emlékét. Másként van megírva a ti sorsotok. Talán jobb lesz ez így, nyugodj bele; sorsát senki sem kerülheti el. Nagy uri dáma lesz belőle; te meg találsz még mást, akit úgy szeretsz s akkor majd eszedbe sem jut ő.

(Czigány egy vig nótába kezd.)

Bárczy Géza: Látszik pajtás, hogy nem szeretsz s hogy talán nem is szerettél soha! Másként beszélne, ha úgy éreznél, mint én érzek, de hideg szívvvel nehéz ezt megérteni. — Az ész, az okoskodik, de a szív, az érez.

— Te meg czigány ácsi! Ne huzzad azt a czinczögást! Nem tudom hallgatni, — hanem azt hogy:

Én felém is hajladozott, mosolygott egy rózsá,
 Bár sohase hajladozott, ne mosolygott volna.

Töltsetek ide! (Torkos töltögetni kezd.) Hadd tumpuljon el az érzék, ne tudjak rá gondolni, hogy olyan nagyon, nagyon boldogtalan vagyok!

Egészen ide, a fülembé, Rudi, azt a nótát, hogy:

Azt szeretem, kit szeretnem nem szabad,
 Kitől a sors, mostoha sors megtagad.
 Jaj de mikor a lemondás fáj nekem,
 Vétek e hát, ha oly nagyon szeretem?

Bánhid Ferkó: Ugyan ne emésszed magadat Géza pajtás, ne légy olyan esztelen. Te sirsz, ő meg talán nevetgél a vőlegénye karjai között. Hidd meg, hogy egészen másként fogja fel a dolgot, holnap a törvényesféki elnök felesége lesz, ünnepelt hölgy, s rá sem fog gondolni Bárczy Gézára, akitnek az a nagy hibája van, hogy szegény joggyakornok.

felebbezésben nyilvánuló azon felfogást, hogy az 1886. évi XXI. t.-cz. 87. §-ának azon rendelkezése folytán, mely szerint „az időközben megürült állások csak a következő rendes közgyűlésen tölthetnek be,“ a lefolyt tavaszi közgyűlésen csak az üresedésben volt alispáni, főpénztárnoki és k—i főszolgabírói állások lettek volna betölthetők, az ezen állásoknak a tisztviselők sorából betöltése folytán megürült egyéb tisztviselői állások választás utján való végleges betöltése azonban a következő rendes közgyűlésekre lett volna halasztandó. Mert az 1886. XXI. t.-cz. 87. §-ának egyetlen célzata az, hogy a törvényhatósági tisztikarnak az előálló hézagok folytán szükségessé váló kiegészítése a rendes közgyűléseknek, a rendkívüliek kizárásával, tartassék fenn. A rendes közgyűlések ugyanis az önkormányzati tevékenység súlypontját képezik, ezen nyerne elintézt az önkormányzat legfontosabb, alapvető kérdései, főleg pedig azon időszakonként rendszeresen felmerülő feladatok, melyek az önkormányzati életfolyamat integrans alkotó elemeit képezik, továbbá az a körülmény, hogy a rendes közgyűlések ideje szabályrendeletileg előre megállapítva, évről-évre változatlanul adva van, a legteljesebb mértékben biztosítja azt, hogy az önkormányzati működésben közvetlenül résztvevő bizottsági tagok jogaik és kötelezéseké mily módon és irányban való gyakorlására elegendő elkészülhessen és a lehető legnagyobb nyilvánosság érvényesülhessen. Szemben ezzel a rendkívüli közgyűlések az önkormányzati életben sem azzal a döntő fontossággal — mint a rendes közgyűlések — nem bírnak, sem az előkészülés oly teljességét, a minő ezeknél adva van, nem biztosítják. A kérdéses törvényszakasznak, azon kívül, hogy az általa a tisztviselő-választás fontos jogainak gyakorlása a rendes közgyűléseknek tartatik fenn, egyéb tartalmat tulajdonítani nem lehet. Legkevésbé állhat meg a szószertint való magyarázás azon módja, hogy azon tisztviselői állások, melyek annak folytán, hogy az üresedésben lévő állások a tisztikar kebeléből töltessenek be, csupán a rendes közgyűlés alatt kerülhetek üresedésbe, ugyanazon rendes közgyűlésben betölthetők ne volnának, még akkor sem, ha ezen állásoknak is folytatálagos választás utján való betöltése a közgyűlés tárgysorozatába szabályszerűen felvétel. Ilyen eljárás egyenesen ellenkezik a jó igazgatás érdekeivel. Törvényhatóságainkban ugyanis a megüresedő magasabb tiszti állások tapasztalatszerűleg az alsóbb tisztviselők sorából, mintegy előléptetészerűleg szoktak betölteni. Előállana tehát az, hogy — főleg oly vármegyékben, mint H., hol évenként csak két rendes közgyűlés tartatik, egy-két magasabb tiszti állás megüresedése után évekig tartana, sőt esetleg egyáltalában el sem volna érhető a tisztikar végleges teljes kiegészítése.

Egyébiránt ezen felfogással a pozitív törvényi rendelkezés hiányában kifejtett törvényes gyakorlat már leszámolt, a mennyiben a törvényhatóságok rend szerint nem csupán az üresedésben lévő állásoknak, hanem az azok betöltése folytán a közgyűlés alatt, esetleg megürülő egyéb állásoknak választás utján betöltését is felveszik a rendes közgyűlés tárgysorozatába s a közgyűlésen aszerint járnak el.

Végül azon érvvel szemben, hogy a közgyűlésen megüresedett állásokra nézve pályázni kívánók, a pályáznak, a bizottsági tagok a választási jog helyes gyakorlásának lehetőségétől meg voltak fosztva, czáfólatul szolgál az a körülmény, hogy a közgyűlés

Bárczy Béla: Ne hidd azt barátom, nem úgy van. Érzem, tudom, hogy csak engem szeret ő s épen olyan boldogtalan, mint én vagyok. Csak kényes az, mely rá viszi, szüleiért áldozza fel a gyermek magát, hogy őket boldoggá tehesse. S ép e tudat, hogy ő boldogtalan, kinozza ugy szivemet! . . .

Ah, de elég már! Ígyunk, gyerekek! Fenéki! . . . Hadd érezzem már egyszer, hogy ittam!

Kevés! . . . Még mindig kevés! Hát ez is cserben hagy már! Nincs erő e borbán, vagy talán az érzés oly nagy, hogy nem lehet eltompítani?

Hej, szegény anyám, miért is neveltél így, miért tanítád meg lelke, hogy az mélyebben érezni is tudjon. S te csábos tündér, miért jöttél utamba, miért nem hagytlát futni engem magányos pályámon! Kitépném lázas szivemet, szivemből képedet, de már késő, már többé nem lehet!

(Félre.) Nincsen más ut számomra már, csak ez. (Zsebéből egy kis üvegcsét vesz elő.) Ettől eltoppul a sziv s a zaklatott lélek nyugalmat talál! . . . (Az üveg tartalmát poharába a bor közé tölti. — Bánhid és Torkos ez alatt halkán beszélgetnek. — A cigány egy melódikus magyar népdalba kezd. Fenn.)

Ezt . . . ezt . . . ezt! . . . Ezt huzzad, az ő nó táját! Mi meg gyerekek ígyunk még egyet! Fenéki! (Feláll, kiüríti poharát s ezt magasra emelve.)

Zeneszó mellett halok meg érte! . . . (Hátrahanyatlik, a pohár a földre esik.)

Bánhid, Torkos: Te Géza, te mérget ittál!

Torkos: Segítség! (Elfut.)

Bánhid (megragadja.) Oh, te szegény szerencsétlen barátom!

(A függöny legördül.)

tárgysorozatába I. alatt felvett az alispáni, főpénztárnoki és k—i főszolgabírói állások betöltése után „esetleg végleg megüresedő összes tisztviselői állásoknak folytatálagos választás általi betöltése“ is fel volt véve, meg volt tehát adva a mód arra, hogy a pályázni kívánók, az általuk óhajtott bármely állásra pályázhassanak s hogy a bizottsági tagok a netán megürülő többi állásokra alkalmas egyének iránt is már előzetesen megállapodásra jussanak.“

Ismétlem, hogy a törvényhatóság rendes közgyűlése jogositva van nemcsak a tényleg üresedésben lévő tiszti állások betöltésére, hanem arra is, hogy az ezen tiszti állások betöltése alkalmával esetleg fokozatos előléptetéssel megüresedett állások egyidejűleg betölthessenek. Olaszi Gábor.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése ápril 9-én. Bánffy báró elnök jelentést tett, hogy elhalasztatlan teendői gátolták a Kossuth Lajos temetésén való megjelenésében, de a gyászisteniszteleten az evang. templomban megjelent. Hoitsy éles hangú indoklás kíséretében határozati javaslatot nyújtott be, hogy a Ház ne vegye tudomásul az elnök jelentését és helytelenítse eljárását. Beöthy Ákos a nemzeti párt nevében hozzájárult Hoitsy javaslatához. Herman, Thaly, Wekerle felszólalásai után a Ház 67 szavazattöbbséggel elfogadta az elnök jelentését.

S így Bánffy elnök, ki Kossuth temetése elől — megugrott Kolozsvárra, s kinek e minősíthetetlen tette miatt fölháborodott az egész ország, továbbra is elnök marad a mameluk-had nagy dicsőségére.

A képviselőház ülése ápr. 10-ikén. Napirend előtt Babó nagy lendülettel emlékezett meg az olasz parlament részvételéről, mikor pedig az olaszok lovagias királyát említette, éljenzésben tört ki a baloldal. Helfy Ignác tartotta meg ezután vádbeszédét a kormány ellen. Wekerle kijelenti, hogy nem foglalhat helyet itt az a feletti diskusszió, hogy szabad elhatározás-e, vagy más befolyás indította a kabinetet a Kossuth halála alkalmával tanúsított elhatározására. Ezután következett a házassági törvényjavaslat tárgyalása. Teleszky előadó zárbeszédét után Polonyi Géza tartotta meg zárbeszédét az egész baloldal osztatlan helyeslése közt. Beszédét azzal végezte: Legyen szent az ő akarat!

Kossuth Ferencz nyilatkozata. Kossuth Ferenczről egy külföldi hírlapíró tisztelgett, megkérdezvén őt jövő terveiről. Kossuth lényegében a következő nyilatkozatot tette:

Sokkal közelebb állok még atyám sírjához, semhogy politikai enuncziációkba bocsátkozhatnám. Mert én nem mint politikai ember jöttem haza, hanem mint fiú, a ki egy nemzet óhajtsának engedve, édes atyja hült tetemét hazahozta és egy nemzet kegyeletének, mely pártkülönbség nélkül nyilvánult, átadta. Ha vajjon hazajövök e végleg, még nem határoztam el, bár erre nézve igen sok várostól, törvényhatóságtól és egyesülettől kérelmet és buzdítást kaptam. De a helyzetet igen nehéznek ismervén fel, elhatároztam, hogy előbb egy viszonyokat, mint az egyéniségeket tanulmányozom. Mert mindaddig semmi politikai működési tételre lépni nem akarok, a míg meg nem szerzem azt a bizonyosságot, hogy azon a téren sikerrel működhetem. Annyit azonban nincs nehézségem kijelenteni, hogy ha haza jönök is, nem azzal a szándékkal jönök, hogy itt rendet zavarjak. Azt, hogy édes atyámnak az elveit fogom követni, mindenki természetesen fogja találni, de hogy elvei mely részének megvalósításánál nyílik tér a munkálkodásra, azt csak akkor fogom megmondhatni, ha a helyzet tanulmányozását bevégeztem. Azt sincs nehézségem kinyilatkoztatni, hogy nem szándékom párt-hoz vagy pártokhoz csatlakozni, hanem programot alkotni, melynek tán lenne több vagy kevesebb követője.

Hirek.

— **(A vidék gyásza.)** A villányi zsinagógában f. hó 8-án Kossuth Lajosért gyászistenisztelet volt, melyen nemcsak Villány minden intelligens családja, hanem a vidékről is számosan résztvettek. Perls Armin dr. pécsi rabbi megható szép beszédben ecsetelte Kossuth halhatatlan érdemeit. — Hoszu-Heténben f. é. apr. 8-ikán tartották meg a gyászünnepélyt Kossuth Lajosért. Az előjáróság és képviselőtestület a „Katalin dalárdá“-val egyesülve fekete zászló alatt vonult a község házához, hol a község összes lakói már egybegyűlve voltak. Göde Sándor megható beszédben emlékezett meg a legnagyobb magyarról. A dalárda a Hymnust és a „Tavaszelmult“ éneket adta elő nagy hatással.

(A pécsi keresk. középiskola önképző köre) f. hó 15-én tartja meg a Kossuth Emlék ünnepét a következő műsorról: Megnyitó beszéd, tartja Bokor Ferencz tanár, mint a kör el-

nöke; ezután szavalni fognak: Glück Ferencz III. éves hallgató a „Kossuth Lajos itthon“ című költeményt; Porges Jenő II. é. h. Soós „Nem izen már többé“ cz. költeményét; Réder II. é. h. „Kossuth Lajos emléke“ cz. prózai művet; Nagy Ákos III. é. h. Pósa Lajos „Kossuth Lajos diadal útja“ cz. költeményét; Rosenfeld Mór II. é. h. Hador „Kossuth“ cz. költeményét; Farkas K. I. é. h. Kunsági „Fiamhoz“ cz. költeményét. Végül Molnár József III. é. h. „Nemzet gyásza“ czimen felolvass. Az ünnepély befejezésül az intézet köréből alakult énekkar a „Szózatot“ éneklé el.

— **Somogyi 30 éves színészkedése.)** Kedden volt 30 esztendeje, hogy kitünő színigazgatónk Somogyi Károly a színi pályára lépett. Első szerepe a „Szép Juhász“ népszínműben Baróti volt. Tagjai, kik szeretettel rajongják körül, lelkes ovációkban részesítették és elhatározták, hogy e nap alkalmából szép emlékekkel lepik meg és bankettet adnak a tiszteletére, Somogyi azonban arra kérte föl tagjait, hogy szándékuktól álljanak el és az e célra begyűlt pénzeket a Pécs felállítandó Kossuth szobor alapjának adjanak át.

— **(Jótekonyság.)** Hannay Gábor apátkanonok a pécsi kath. legényegyletnek 20 frtot adományozott.

— **(Görgey Kossuthról.)** A visegrádi remeté, az egykori magyar diktátor hadvezért, kit a világi katasztrófaért okoz és árulónak nevez a közvélemény, most a legnagyobb magyar, Kossuth halála után már a második lapudósító keresi fel, hogy feljegyezze azt, mily véleménye van a tábornoknak az immár halott Kossuth Lajosról. A „Magyar Esti Lap“ tudósítójának a többek közt a következőket mondta Görgey: „Engem nem kellett felpizskálni, hogy hát Kossuth Lajos meghalt, sajnálódok, mert még kínos betegsége és halálküzdelmei között is többször mondtam környezetemnek: Szegény Kossuth, mennyit szenved, míg megváltja a halál! És most, az országot lesújtó csapás után az én lelkemben is visszhangra talált a fájdalom. Sírni azonban nem szoktam soha. A temetésre vonatkozólag azt mondhatom, hogy az becsületére válik az országnak. Kár volt ugyan, hogy tüntetések előzték meg, de ezt elfeledtetni az az óriási részvét, mely a temetésen nyilvánult. Az ország megmutatta, hogy meg tudja becsülni igazi nagyjait. Kossuthot nem azért hozták most haza, a mit el nem ért, hanem azért, a mit elért. Én Kossuthnak nagy halálát tartozom, neki köszönök ugyszólván mindent, nem csak azt, hogy a magyar hadak vezére lettem, s ezzel nyújtott nekem alkalmat hazánknak szolgálókat tenni, de őszintén mondom, azt is neki köszönöm, hogy a bűnbak én lehettem, mert ezzel is hazámnak szolgáltam. Ha a későbbi idők legendái a való tényekkel nem kvadrálnak, arról én nem tehetek. A mit röviddel a szabadságharc lezajlása után munkámban megírtam, abból egy betűt sem engedek. Azt, hogy engem hazaárulónak tartanak és annak bélyegeznek, azt hasztalan próbálnám én és próbálná bárki a közvéleményből kiurtani, de én magamban hordom a megnyugvást és a büszke öntudatot, hogy nem vagyok az. A sokat emlegetett tények logikája szerint a hazaáruló nem egy nap lesz hazaárulónak, hanem az előzmények is arra engednek következtetni. A vádlott a bíró előtt elmondhatja védekezését s az ügyésznek bizonyítania kell a bűnösséget; én előterjesztettem védekezésemet, de nem hallgattak meg!“

A Kossuth-kultuszra és a Kossuth fiukra vonatkozólag ezt mondta: „Kossuthnak érdemeit természetesen méltányolni kell s ha imádásig mennek, ezt sem csodálom, mert Kossuth nélkül vagy nem lenne Magyarország, vagy valahol Ázsiában lennének még. Mikor főbe akarta lőni magát, én tanácsoltam neki, hogy ne tegye, hanem itt vagyok én bűnbaknak, ő menjen külföldre, ő külföldről is sokat használhat hazájának, a mint azt a tények igazolták és legszembetűnő utolsó levele: egyik a függetlenségi párthoz, a másik a polgári házasság tárgyában. Én Kossuthnak nem lehetek megbírója, mert munkatársa voltam, de ő sem ítéltetett felettem, mert velem együtt működött. Mindkettőnk megbírója a történelem lesz, mely a tények logikáját mérlegelve hozza meg ítéletét. A mit eddig a Kossuth fiukról hallottam, az mind szép és nem is várhattam mást. Jól beszélnek hazánknak nyelvét, elegánsan, előkelően viselkednek. A hova mostanában ellátogatnak, ott udvariassági dolognak tesznek eleget. Hogy milyen szerepet vállalnak, illetve fogadnak el s milyen szerepet fognak vinni az országban, az csakis egyedül tőlük függ, mert meg van bennük apjuk kitünő tulajdonságának nagy része.“

— **(A kaszinó építése.)** A pécsi nemzeti kaszinó kedden tartott választmányi ülésén elhatározta, hogy Kirschstein Ágoston pécsi műépítést bizza meg az építkezésre vonatkozó részletes tervek és költségvetés elkészítésével.

— **(Az ólmos bot.)** Szabó János kisápusztai lakos a napokban a monoszlói vásárról hazajövet betért a hircsi határban lévő korcsmába, hol Bosnyák János hidvégi lakos néhány liter bort már elfogyasztott. Melléje ült s diskurálni kezdtek. Szabó tréfás ember lévén, a bor hatása alatt csak úgy szórta a vidám élczek szikráit nem kimélve

Bosnyákok, ki sehogyszem tudott megbarátkozni a csipkedésekkel. Egyszer csak azt mondja Szabó Bosnyáknak, hogy félre áll a szája. Bosnyák, mintha vipera csipte volna meg, fölugrott az asztal mellől, nagyokat fújt, magához vette a sarokba támasztott ölmös botját s elrohant dühös pillantásokat vetve Szabó felé, ki majd megpukkadt nevében élzének sikerült fölött. Bosnyák a korcsmaajtóban még egyszer visszanezített s midőn látta, hogy Szabó határozva nevet, a bajusza alatt mormogta:

— No hiszen, majd mindjárt félre fog állni a te száad is koma; — s becsapva az ajtót, eltűnt.

Szabó, miután jól kinevette magát, gyanútlanul hazafelé bandukolt. De alig hagyta háta mögött a korcsmát, előtte termett a vérig sértett Bosnyák s olyat ütött ölmös botjával a szája, hogy az orvosi látélet szerint 20 nap is kevés lesz a gyógyulásra.

— Most már nevezhetsz koma, a te száad is félre áll, — vágta oda Bosnyák, kit a csendőrök elfogtak s átadtak a siklósi kir. jbiróságnak.

— **(A Feiler-Engel-féle sajtóper.)** Engel Lajosnak Feiler Mihály elleni sajtóperében a már egyszer elhalasztott esküdtszéki tárgyalás f. é. ápril 21-én d. e. 8 órakor lesz.

— **(Dragonescu köszönete a jegyzőknek.)** Dragonescu Döme kir. tanácsos, pénzügyigazgató f. é. ápril 6-án kelt levelében Kohárits József jegyzőhöz, mint a baranyamegyei jegyzőegylet elnökéhez köszönő-iratot intézett, hogy 25 éves szolgálati jubileuma alkalmával a jegyzők részéről megtiszteltetésben részesült és szerencsekívánataikkal halmozta el. Kijelenti, hogy a jegyzőket ítélte alatt nemcsak tisztelni, hanem nagyrabecsülni is megtanulta, mert nagy felelősséggel járó feladatuknak nemcsak tapintattal, hanem kellő eréllyel is megfelelnek, feladatát megkönnyítik s a velük való érintkezést kellemessé teszik. Köszönetét fejezi ki a jegyzői kar minden egyes tagjának s jogos érdekeiket előmozdítani kedves kötelességének fogja ismerni.

— **(Erőszakoskodó kőművesek.)** A Schlauchnál dolgozó kőműves segédek elhatározták, hogy naponként csak esti 6 óráig fognak dolgozni. Kedden megtudták, hogy a Dinesz György Kossuth-utcai házánál átalakítással foglalkozó kőművesek a megállapodás daczára 7 óráig dolgoznak. Este 7 óra tájban összeszedelődtek 30-an és a Dinesz házához mentek a munka abbahagyására lázították, majd erőszakhoz akartak nyulni. A megelőzőleg értesített rendőrség tizet elfogott a főkolompások közül, kiket most magánosok ellen elkövetett erőszak miatt vonnak felelősségre. A többi jó lábainak köszönheti a megmenekülést.

— **(Jeles kompánia.)** Mittlik Ádám górdisai lócsiszár Fekete Ferencz patacsi és Győre István gyümölcsényi lakos cimboráival a mult hó végén azon gondolkozott, miként lehetne nagyobb fáradság nélkül egy kis pénzecskére szert tenni. S a mint szótték a különböző terveket, egyszer csak észébe jut a lócsiszárnak Huber Vendel gálofai lakos jóhiszeműsége és 2 pompás lova.

— Ez a két ló a miénk! — mondá társainak, s hamisan intett nekik szemével.

Márczius 30-án megjelentek Huber gazdánál s ellenállhatlan ékesszólásukkal rábeszéltek, hogy a 2 lovat adja el Fekete Ferencznek, kit gazdag patacsi molnárnak adtak ki, 400 frtért, a mit 15 nap mulva minden hiány nélkül az asztalára leolvasnak. Huber lépre ment és a 2 lovat átadta. A jeles kompánia a lovakat még az nap eladta 300 frtért Mautner Adolf orosz-lói lakosnak, ki 200 frtot nyomban le is fizetett. A lócsiszár Feketétől 50 frtot, Mautnertől pedig 10 frtot kapott fáradsági díj czimén. A becsapott gazda csak a napokban tudta meg rut rászedetését. Jelentést tett s a nyomban megejtett vizsgálat kiderítette a jeles kompánia dicső tettet. Épen akkor csipték el őket, midőn Mautnerhez mentek a hátralékos 100 frt bevételezéséért. Mind a hármat letartóztatták.

— **(Színházi műsor.)** Ma csütört. Demimonde színmű Dumastól. Pénteken: Parasztecsület opera 1 felv. és Katonásan vigj. 1 felv. Szombaton: Hoffmann meséi Offenbach regényes operája. Vasárnap: Felhő Klári népszínmű. Előkészületen: Cziterás Konti új operettje; Raphael Váradi Antal új drámája; Búbo pacsirta stb.

— **(Építkezési engedélyek.)** Pécs szab. kir. város építkezési bizottsága f. hó 7-én tartott ülésén a következőknek javasolt építkezési engedélyeket: Greiner Mórnak Bástya utca 45. sz. telkén lakház és sütőkemence építésre; Soós Károlynak Árpád utca 26. sz. telkén átalakítási és utczakerítés fal építkezésre; Németh Györgynének a Fribeisz-hegyen a cat. tjkvben 4808. h. sz. a. jelelt telkén laképitésre; Hoffmann Károlynak Mihály utca 5. sz. telkén utcai lakház építésre; Weidinger Alajosnak József utca 4. sz. telkén átalakítási építkezésre; Özv. Varga Károlynak Alsó-Havi-utca 18. sz. telkén fészerepítésre; Pergmann Ignácznak Makár utca 46-ik számú telkén utcai földszintes lak építésre; Csónka Istvánnak Ágoston utca 4. sz. telkén utcai földszintes lak építésre;

Praindl Mihálynak Lánca utca 14. sz. telkén pince építkezésre; Schlotthammer Józsefnek Mór utca 16. sz. telkén utcai földszintes ház építésre; Piacsek Gyulának szokói szőlőjében nyárilak építésre; Horváth Györgynek Pucher utca 38. sz. telkén utcai földszintes lakház építésre föltételeesen; Engel Adolf és fiai cégnek Siklósi utca 21, 23. sz. telkén utcai lak építésre; A Concordia temetkezési egyletnek Vitéz utca 32, 36. sz. telkén kocsifészer és lakház építésre; Vasváry Györgynek Király utca 22. sz. házában portálé és bolt építésre.

— **(A Pécsi Kerékpár-Egyesület)** f. hó 12-én csütörtök délután háromnegyed 5 órakor egy rövid társas kirándulást rendez az új sörgyárba. Indulás a Bedőből.

— **(Felhívás a magyar hölgyekhez.)** A Kossuth gyásznapok egy impozáns és a maga nemében páratlan emléket szándékozom hazánk nemes érzésű hölgyeinek közreműködésével létesíteni, oly emlékkönyvet szerkesztek, mely Ruttkayné-Kossuth Lujzának ajánlva, magyar kölgyek által irt emléksorokat tartalmaz. Felkérem ez uton mindazon lelkes honleányokat, kik e könyv tartalmához egy-két sorral hozzájárulni szándékoznak, hogy a (lehetőleg rövid) kéziratot e hó 30-ig a „Színészeti Közlöny“ szerkesztőségének címére (Budapest, VII. nagydíófa-u. 3.) megküldeni kegyeskedjenek. Ez emlékkönyvvvel két igen szép és nemes czél lesz elérve: kifejezzük ragaszkodásunkat, tiszteletünket Kossuth Lujza előtt, s maradandó emléket alkotva a Kossuth eszmék bibliáját szerkesztjük meg, melyből lelkesülve olvassa a legkésőbb utókor is, mint gondolkodtak és mit éreztek a magyar nők Kossuth Lajos halála alkalmával. Meggyőződésem, hogy miután az összes érzések közül a bánat legjobban képes bennünket egyesíteni, e könyv igen sok magyar hölgy szellemi találkozója lesz, s ezért kézírataik mielőbbi beküldésére ismételten felkérem. Az emlékkönyv jövedelmének egy része „A magyar hölgyek Kossuth Lajos egyesülete“ alapköjéhez lesz csatolva. Budapest, 1894. április hóban. Illosvai Hugó a „Színészeti Közlöny“ szerkesztője.

— **(A mágoesi rabbiválasztás)** Kedden választották meg egyhangulag mágoesi rabbinak Lebovics Józsefet, ki a f. hó 1-én a Kossuthért tartott gyászistentisztelet alkalmával tartott nagyszabású beszédével közeliismerést vívott ki magának.

— **(Vizsgálják a megye népokt. ügyi statisztikáját.)** A vallás és közoktatási m. kir. miniszter a vármegye népoktatás ügyi statisztikájának 1892/3. tanévi adataiban mutatkozó feltűnő különbségeknek a helyszínen való megvizsgálása czéljából a megyébe kiküldte Lieber József központi szolgálatra beosztott kir. tanfelügyelőt, ki működését már tegnap meg is kezdte.

— **(A mohácsi-pécsi vasut új menetrendje.)** Május elsőjétől a mohácsi-pécsi vonalon következőkép közlekednek a vonatok. Pécsről Villány-Mohács felé három vegyes vonat és egy személyszállítással összekötött teher-vonat indul; a három első közül az egyik 5 ó. 35 perczkor hajnalban (Villányra ér 7 órakor, Mohácsra 8 órakor), a másik 9 ó. 49 p.-kor délelőtt, (Villányra ér 11 ó. 50 p.-kor, Mohácsra 12 ó. 46 p.-kor), a harmadik 4 óra 20 p.-kor délután (Villányra ér 5 óra 40 p., Mohácsra 6 ó. 40 p., a tehervonat személyszállítással 8 óra 13 p.-kor este (Villányra ér 9 óra 56 p., Mohácsra 10 ó. 47 p.) Ez utóbbi vonat csak május 1-től okt. 1-ig közlekedik személyszállítással.

— **(Választópolgárok figyelmébe.)** Az alkotmányos jogok gyakorlása az adó rendes befizetésétől függ. Aki a mult évi adóhátralékát ez évi április 15-ödikéig be nem fizeti, a folyó évre elveszti választó-jogát.

— **(Baleset a Dunán.)** A Nemzet nevű csavargözös — mint Mohácsról jelentik — a Dunán felülről jövet, a szénrakodónál fordulni akart, miközben a 896. számú széneshajón nagyobb léket ütött. A széneshajó már süllyedni kezdett, de a közelben levő Kolowrat gőzös a süllyedő hajót gyorsan a parti zátonyra vontatta.

Művészet, irodalom.

Lemondás. Karczag 4 felv. jeles színművét hétfőn adták színikörünkben. Precíz előadás, melynek apróbb hiányai sokkal csekélyebbek voltak, semhogy a kellemes összehatást zavarhatták volna. R. Balog Etel megkapó drámai erővel játszta a szerencsétlen Irént, kinek boldogság helyett lemondás jutott osztályrészül. Kalmár Pirokska a kis Teklában remekelt. Szakács rendelkezik a szerepköréhez szükséges művészi intelligenciával. Alakja s organuma ellen nem támaszható kifogás. El tudja találni a szív hangját, a mi nagy előny s megjelése, leszámítva némi modorosságot, rokonszenvre hangol. Peterdi az öreg grótot elfogadhatóvá tudta tenni, a mi e kényes szerepnél egyértelmű a sikerrel. Balla és Follinus szerepeiket kitűnően játszták. Közönség szép számmal.

Boszorkányvár. Kedden került színre először Millöcker Károly ezen 5 felv. új operettje, melynek zenéje méltán sorakozik az érdemes szerző

korábbi nevezetesebb alkotásaihoz. A szebbnél-szebb énekszámok gyorsan követik egymást. A finálékon kívül, melyeknek hatása nagy, a legikerütebbek az első felvonás számai, a 2-ik felvonásbeli tercett, a harmadik felvonás keringője, bordala és tercettje, és a negyedik felvonásbeli kuplé. A darab librettója mulatságos és sok jó szerep van benne. Az előadás sikere nagy volt. Ujrázások, s tapsolásokban nem volt hiány. A szereplők kitűnő játékkal föllanyozták a közönséget. Kézdy Juliska egy parasztleányt játszott annyi elevenséggel s kedéllyel, hogy a közönség nem győzött neki eleget tapsolni. Kitűnően énekelt s különösen kupléja, melynek refrénje: „Egy kis ámitás,“ s melyet többször kellett megismételnie, részestül nagy tetszésben. Ez estén lépett föl először közönségünk előtt Juhász Ilka, az új koloratur énekesnő. Coraliét játszta igen ügyesen. Csinos színpadi alak. Hangja szép és iskolázott. Élvezet halgatni. Már az első föllépésével is megnyerte a közönség tetszését. Sokszor megtapsolták. Kállai Lujzának kis szerep jutott. Élénken játszott s szépen énekelt. Nagy I. tenorja ezuttal is gyönyörködtetett. A komikus elemet Deséri, (Kányavári gróf) Polgár, (Andris bojtár) és Follinus (Lamotte, udvarmester) képviselték s bőkezűen gondoskodtak róla, hogy a közönség ki ne fogyjon a derűtségből. A zenekar Znojemszky Nándor karmester vezénylete alatt derekasan működött. Tegnap a darabot megismételték. S az általános tetszésből ítélve valószínűleg többször fogják adni, a mit ez a kitűnő darab meg is érdemel.

— **Új zeneművek.** Valentin K. és fia pécsi könyv- és zeneműkereskedő kiadásában legújabbán a következő zenedarabok jelentek meg:

1. „Lenke csárdás.“ Zenéjét Farkas Sándor cigány primásunk irta. Szövege Dankó Pistától van. A csárdás — melynek ugy a lassu, mint a friss része igen jó — Straicherné Lenke urnőnek van ajánlva, kinek sikerült arcképe látható a zenemű czímlapján. A csárdás ára 1 frt.

2. „A magyar nemzet gyászdala.“ Szövegét és zenéjét Dankó Pista irta. Ára 40 kr.

3. „Szép csendesen, mint rendesen.“ Eredeti Couplé. Szövegét irta Hillarius, zenéjét szerző Böhm Emil. Se zenéje, se szövege nem rosszabb, de nem is jobb, mint az időnkint felmerülő coupléknak szokott lenni. Ára 50 kr.

Székesfehérváron Mátrai Ede zenetanár kiadásában megjelent „Gyászének“ a magyar nemzet nagy halottja felett. Szövege Borostyán Sándortól. Ára 60 kr.

Törvénykezés.

A Pritz Hegedüs-féle bünper. A pécsi kir. törvényszék folyó hó 2-án hirdette ki Pritz József és Hegedüs Imre előtt az ismeretes bünügyükben hozott vádhatározatot, mely szerint Pritz József csalás és közokirathamítás büntette, Hegedüs Imre két rendbeli csalás és közokirathamítás büntette, Ugrósdy Adolf és Barrois Ödön pedig a csalás és közokirathamítás büntetésében való bünrészesség miatt lettek vád alá helyezve. — Pritz és Hegedüs a vádhatározatban megnyugodtak s előbbi védőül Pleininger Ferencz ügyvédet, lapunk felelős szerkesztőjét kérte kirendeltetni. A végtárgyalásra a kir. törvényszék a vádhatározat jogerőre emelkedése után fog határnapot kitűzni.

Országos tolvaj. Nem közönséges tolvaj fölött ítélt tegnap a pécsi kir. törvényszék. Funk János a valódi neve a társadalom ezen salakjának, ki Juhász és Varga mellékevek alatt veszélyeztetete a vagyonbiztonságot az ország különböző részein már huzamos idő óta. Bünhődött is két ízben, de a javulás nem vert gyökeret lelkében. Váczon másfél esztendő, Sopronban pedig hármát ült. Kiszabadulva újra hozzálátott előbbi foglalkozásához s 1891-től 1893. decemberig, a mikor a sok hajszá után sikerült öt kézrekeríteni, 5 lopást s egy közbiztonság elleni kihágást követett el. A tegnapi végtárgyaláson a Ziskó Lajos szentistváni, Sepács György mohácsi, Weisz Salamon mohácsi, Hummel János főherceglaki és Mihalovics Jakab midszenti lakosok kárára összesen 385 frt összeg erejéig elkövetett tolvajlások és a nagy-enyingi főszolgabírótól hamis bizonyítvány alapján kicsalt szolgálati jegy miatt vonták felelősségre. A jeles férfiú, ki valamikor cipészsegéd volt, semmit sem tagadott, csupán a felszámított összegek nagyságát kifogásolta némely esetekben. A kir. törvényszék Czigliányi elnöklete alatt Zsolnaya kir. főügyészi helyettes indítványára 5 rendbeli lopás büncelekményében és közbiztonság elleni kihágásban bünösnek mondta ki s 5 évi fegyházzal sújtotta. Kir. főügyészi helyettes az ítélet súlyosbitása czéljából föllebbezést jelentett be.

Laptulajdonos:

NAGY FERENCZ.

Felelős szerkesztő:

PLEININGER FERENCZ.

Szerkesztő:

BOGÁTHY MEDÁRD.

Hirdetések:

„VILLÁM”

Peronospora-Permetező-gép

kitüntetve

az első állami arany-éremmel a Budapesti permetező géppróbán 1893.

Diszoklevéllel a Balatonvidéki termény kiállításon. Balatonfüred 1893.

I. rendű oklevéllel a Műkertészeti kertgazdasági és vegyes kiállításon. Szeged 1893.

Csiszolt vörösrézből darabonként ára 20 ft.

A gép oly lényeges javítással bír, hogy az összes alkatrészek egyetlen szárnycsavar föltágítása után bármikor és bármely része kivethető, ellenőrizhető s a netán előforduló munkazavar oka azonnal elhárítható. A szerkezetnek ezen könnyű szétszedése még eddig semmiféle gyártmánynál nem található.

Megrendelhető

MARANICS RAJMÁR rézöntő

pinceszegedasi és permetező gépek készítőjénél

PÉCSETT: Felső havi boldogasszony-utca, 10. szám.

Kimerítő utasítás árjegyzékkel kívánatra bérmentve.

4948
p. 1894.

Hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék közhirre teszi, hogy Árpád község volt urbéres birtokosainak az árpádi 1 sz. betétben 1002/1 és 1002 6/b hrsz. a. felvett és a „Dreisplitz“ dűlőben fekvő

legelőjének egyéenkinti felosztása

tárgyában az 1890. évi 20326 sz. a. kelt I. M. rendelet 5 §-ában körülírt előnyomozások teljesítése és a szavazatok kivételére Árpád község bírójának házához 1894. évi Május hó 12 napjának d. e. 8 óráját tűzte ki, melyre a közöslegelőre jogosított volt urbéresek jogutódait oly hozzáadással idézi meg, hogy az eljárás további folyamán személyenkinti idézés vagy értesítés bevárása nélkül érdekeik képviselőtől gondoskodjanak.

A pécsi kir. törvényszék mint urbéri bíróságnak 1894. április 3-án tartott üléséből.

Sávell Kálmán

elnök.

Benkő

jegyző.

Beesét veszti

a legválasztékosabb étel is, ha nincs étvágyunk.

Az étvágy gerjesztésére úgy mint mindennemű gyomorbetegségek ellen melegen ajánljuk t. olvasóink figyelmébe:

Egger díjtalalmazott Szódapasztillát.

Kapható 30 kros eredeti dobozokban a monarchia összes gyógyszer-tárában, valamint az **Egger A. fia** gyógyszer-különlegességi gyárában.

Pécs: Sipőcz Ist., Erreth János, Göbel Kálmán, Zeiga László és az írg. rend gyógyszer-tárában. Mohácson: Luizer Viktor és Szendrey Jenő gyógyszer. Sikkóson: Szent-györgyi Mór és Petrács S. gyógyszer. Pécsváradon: Dvorszky Béla gyógyszer. Dárdán: Czangelly örök és Dermár Pál gyógyszer. Sásdon: Mandák Gy. Sándor gyógyszer. Szt. Lőrinczen: Szilágyi Gy. gyógyszer. Szigetvár: Salamon Gyula és Viasz Sándor gyógyszer. Bonyhád: Eibach Odón gyógyszer.

Tenyész bika eladás.

Lovag Biedermann Ottó Mozsgói uradalmában eladó 10 db. 1½ éves eredeti bonyhádi faj tenyész bika.

Bővebb felvilágosítást, valamint kocsit a Szigetvári állomásra, ad Oderszky Lajos urod. intéző Mozsgón.

Hazánk legkedveltebb savanyuvize

MOHAI

ÁGNES

FORRÁS

Kitűnő szolgálatot tesz az emésztési zavaroknál.

Gazdag szénsavtartalmu. — A bornak színét nem változtatja. — Természetes ízét kellemessé teszi,

a miért is a vendéglős uraknak keverékül „Spritzer“ előnyös szolgálatot tesz.

Ujabbban a homokos talajban termett savanykás borokhoz kiváló előnyösnek bizonyult az Ágnes-forrás savanyuvize.

Ujabb orvosi bizonylatok az Ágnes-forrásról Mohán.

A mohai Ágnes-forrás vizét hosszú évek során át rendeltem s jó szolgálatot tesz a gyomorhurut, a vékony belek hurutos állapota, hólyaghurut és torokhurut eseteiben.
Budapest, 1892. március hava.

Dr. Kélli Károly,
ny. r. egyet. tanár.

Kötelességemnek tartom értesíteni, hogy a lefolyt kolera-járvány alatt mohai Ágnes-forrást kitűnő sikerrel rendeltem. A gyomor és bél működését rendkívül hathatósan támogatja, a nélkül, hogy mint a többi savanyuvizek nagy része korgást és hasmenést okozna. Örömmel konstatalhattam, hogy nemcsak a hazai, hanem a külföldi ásványvizek között is legelső helyen áll.

Budapest, 1892. november 17.

Dr. Glaser Marcel.

A mohai Ágnes-forrás vizét, mint a természet által adott egyik megbecsülhetlen kincsét, a legnagyobb mérvben szoktam orvosi gyakorlatomban betegeknek ajánlani; a kórjavalat, melyeknél ezen vizet adom, heveny és idült gyomorhurut, az eredmény minden esetben kielégítő.

Adja Isten, hogy a külföldi hasonczélra alkalmazott vizeket teljesen kiszorítsa hazánk ásványviz-forgalmából.
N.-Szalonta, 1892. október 20.

Dr. Deme Béla,
járás és Biharm. t. b. főorvosa.

A kolera-megbetegedés ellen préservatív gyógyszernek bizonyult.

Friss töltésben az ország minden gyógyszer-tárában, fűszerkereskedésében és vendéglőjében kapható.

Országos
Központ

Édeskuty L.

BUDAPEST, Erzsébet-tér 8. sz.

cs. és kir. és
szerb kir. udv.
ásványviz-
szállítónál.

Könyvnyomda- helyiségváltoztatás

A

Taizs Mihály-féle

könyvnyomda

Majláth tér 5. számú házból a

Széchenyi-tér 14-ik

szám alatt lévő

királyi ítélő-tábla épületében

lévő bolthelyiségbe helyez-
tetik át.